

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Theologicae De Certitudine Morali Quam habere
debet Confessarius de dispositione Poenitentis, ut eum
sepositâ justâ necessitate licitè absolvat**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1685?]

Litteræ Illustrissimi D. Internuncii ad D. Carnero Secretarium
Excellentissimi Domini Gubernatoris Belgii.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951917-8

Litteræ Illustrissimi D. Internuncii ad D. Carnero Secretarium
Excellentissimi Domini Gubernatoris Belgii.

EA, quâ deo, veneratione accipio honorem, quo Excellentia Sua placuit me dignari, communicatâ mihi re, quàm paulò antè acceperat, gestiremque posse exequi, quod se à me optare testatur, nisi mihi constaret, quod id facere, sit animo suâ Sanctitatis contraire. Certum est juxta consuetudinem die 30. mensis currentis procedi oportere ad electionem Doctoris qui locum impleat vacantem in Facultate Theologicâ Lovaniensi, vehementerque tunc sermo, nem fore de D. HVTGENS, qui sine controversiâ Aspirantes omnes & aetate, & scientiâ præcedit. Verum est quidem, sapius de ratione, quâ agit D. HVIGENS, & Roma, & apud me querelas depositas fuisse; sed nihil unquam solidi, quod eum gravaret, allegatum est, nisi tenor libri cujusdam, quem impressit anno 1674. qui & nuper, unâ cum apologiâ annexâ, examinatus Roma à Congregatione S. Officii, nullam propositionem, quæ Censurâ digna sit, continere inventus est. Itaque cum doctrina ipsius condemnata non fuerit, nec aliunde querela ulla adversus ipsius agendi rationem vera ostensa sit; injuriâ certè urgetur, ut pro notoriè Jansenistâ habeatur, præsertim cum non ita pridem & apud suam Sanctitatem scripto, & apud me verbo filialem suam erga S. Sedem obedientiam testatus sit. Quod si illi, qui videre eum in Facultatem Theologicam ingredi non optant, in doctrina ipsius vel actionibus adverterint novi aliquid, quod bono publico, aut bonis moribus noxium esse videatur: aded non debebant injuriâ, & ex sua opinione illum Jansenismi insimulare, ut etiam debuerint querelarum suarum causas, rationesque, quibus zelus illorum commotus est, vel suâ Sanctitati vel mihi singularim exponere, ut ea ratio, quæ congruere inventa foret, teneretur. Adhuc tempus est illam viam ingrediendi, quæ & naturalis est, & una, quâ sine reprehensione procedatur. Porro sua Excell. iis, quos hac in re supplices habet, respondere potest, ut quantocius sibi, vel mihi, quid adversus D. HVIGENS invenire, exponant. Per hæc constabit, sine excludendus, an electio libera relinquenda; cum in hanc usque horam nullus prætextus legitimus habeatur, quo obstaculum illi ponatur: & certè in pessimam partem acciperet Sua Sanctitas, si contra S. Congregationis judicium, ex relatu hominum, ubi nil speciatim allegant, vel fortè nihil prorsus de re instructi sunt, aut certè passione aguntur, pro reo haberetur ille, qui in tribunali competenti, ubi causa ipsius agitata fuit, non potuerit convinci. Fretus hisce rationibus, quæ nituntur scientiâ, quâ animus Suæ Sanctitatis mihi innotuit, non dubito, quin à sua Excell. impetraturus sim, ut eas benignè audiat, & electionem liberam relinquat eorum conscientiiis, qui suffragari tenentur; simul & tibi supplico, Domine, ut, si opus sit, tuam exhibitionem adjungas. Manco cum veneratione prorsus singulari. 27. Sept. 1680.

Ex his Illust. Domini testimoniis judicandum relinquimus, quam exiguam fidem mereatur RELATOR FIDELIS qui doctrinam *Methodi* tot invektivis ac Censuris infestatus fuerit. Vix responsonem meretur quod ex Censurâ Toletanâ, in sui patrocinium adfert ELOQUENTIA PROFESSOR. Cum enim ante memoratum Suæ Sanctitatis mandatum Illust. D. Internuncio primò intimatum, & deinde per hunc ipsi Authori *Methodi* insinuatum, derivatum sit ex sententia, quam in favorem *Methodi* tulit Inquisitio Romana, patet quod nullius ponderis esse debeat quod Dicecesis Toletana particularis Inquisitio super hac re egit. Et quamquam id nobis deesset, quid magis ridiculum

calum esse potest, quam quod Inquisitio illa Toletana pro primâ causâ, credatur ergo quod pro præcipuâ, condemnationis *Methodi* alleget in eâ *Methodo* contineri propositiones in Janfenio condemnatas? Siquidem in tantâ Adversariorum etiam ad hoc non semel provocatorum multitudi- ne, nullus hæctenus potuit, nedum poterit noster ELOQUENTIAE PROFESSOR ejusmodi propositionem vel unam in *Methodo* designare.

A P P E N D I X ADVERSUS LIBELLUM CUI TITULUS FIDELIS RELATIO. P R Æ F A T I O.

EUndem illum, quem in *Thesibus* nostris quibus hac *Appendix* adjungitur, passim vocavimus PROFESSOREM ELOQUENTIAE, deinceps non nisi FIDELIEM RELATOREM nominabimus, quia ut ante monuimus libellum suum FIDELIEM RELATIONEM intitulare ausus fuit, in quo quinque puncta omnia ad questionem facti spectantia mihi imputat, verè an falsò aut etiam mendaciter tuum erit, benigne Lector, perlectâ hæc nostrâ *Appendice*, ex testimoniis & animadversionibus hæc allegandis judicare.

C O N C L U S I O P R I M A.

FIDELIS RELATOR conatur toti mundo persuadere, me tradidisse doctrinam quandam de sigillo Confessionis, quam reverà numquam tradidi, sed veluti certo falsam habui à primo momento, quo de illa cogitare cœpi, id est, ex quo per FIDELIEM istum RELATOREM mihi eam adscribi intellexi, ante enim de illa numquam incidit cogitatio.

§. I.

Exprimitur ista doctrina de sigillo, & subjunguntur nostra adversus illam protestationes.

Verbis subsequenti- bus mihi imputatur, & describitur doctrina de qua quæstio: "D. HUYGENS docet quòd Confessarius ex solâ Confessione sciens peccatum alicujus occultum carnis, non solum non posset dare ipsi testimonium ad Pastorum v. g. Begginagii, sed etiam deberet positivè impedire, ne ad dictum Pastorum promoveretur, ne mitteret Lupum inter Oves. Objiciebatur, quomodò Exim. D. hoc posset facere sine fractione sigilli? Resp. Eximius: conveniens modus foret, si Confessarius Episcopo scriberet, quod talis N. N. ad dictum Pastorum esset inidoneus, quòd non deberet illum ad Pastorum promovere, Confessarius autem nomen suum non signaret. Tunc Theologus assumpsit, quòd modus ille esset inefficax; quia epistolæ anonymæ Episcopus non potest dare fidem, imo ne quidem libellis anonymis impressis, & sic inimici & concurrentes possent de unoquoque viro probo talia scribere. Eximius reposuit: quòd Episcopus majorem interim curam adhiberet. Adversus hanc doctrinam protestatus sum in *Thesidie* 30. Julii 1682. defensa his verbis: Quod à nullo Belgii Theologo Catholico doctrina ista tradita fuerit, existimamus: quòd non ab illo cui imponitur, certissimè scimus. Mirum equidem, si quis eam traditam unquam fuisse asseruerit; & præcipuè, si publicè, cur, ubi tanta fuerit testium multitudo, non allegat saltem duorum testimonia testium subscriptione, & aliis qua in judicio fidem faciant munita. Quod si quispiam fecerit (quamvis numquam facturum credimus)

per